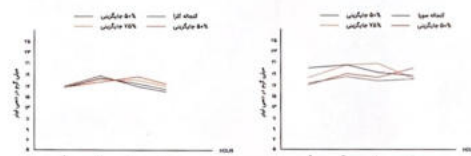

نیتروزا، یک منبع نیتروژن غیر پروتئینی آهسته رهش برای نشخوار کنندگان می باشد. نیتروزا ترکیبی با ساختار ویژه است که آزاد سازی آهسته آمونیاک در شکمبه را موجب می شود. باکتریهای هضم کننده فیبر جهت رشد و عملکرد مناسب خود نیاز به میزان ثابتی از آمونیاک در تمام روز (معادل ۱۵ - ۱۰ میلی گرم در دسی لیتر) دارند. این مقدار آمونیاک تضمینی است برای تغذیه مناسب باکتری هایی که در هضم فیبر نقش مهمی ایفا می کنند. در جیره های معمول، عدم تعادل در میزان آمونیاک شکمبه روی می دهد. شکمبه در ساعت های قابل توجهی از روز با کمبود و در مواقعی دیگر با افزایش آمونیاک مواجه است. نیتروزن به شکل نیتروژن آمونیاکی جهت سنتز پروتئین میکروبی به مصرف باکتری های شکمبه می رسد. آمونیاک یک متابولیت بسیار مهم برای نشخوار کنندگان است. نیتروزا با آزاد سازی آهسته آمونیاک محیط شکمبه را برای هماهنگ نمودن و تولید هم زمان پروتئین و انرژی جهت افزایش تولید پروتئین میکروبی مهیا می سازد.

با استفاده از نیتروزا و بهبود مصرف کل نیتروژن در شکمبه میتوان نسبت به کاهش منابع تامین کننده پروتئین تجزیه پذیر مثل کنجاله سویا، کنجاله گندم و... در جیره اقدام نمود. نیتروزا می تواند به تبدیل مقادیر بیشتری از نیتروژن به پروتئین میکروبی کمک کند.

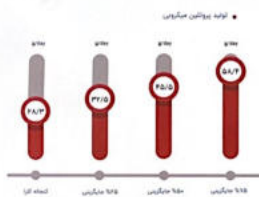
دکتر نسیم باسنی (۱۳۹۴) طرح تحقیقاتی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

دکتر نسیم باسنی (۱۳۹۵) پانزدهمین کارگاه ملی تغذیه دام کشاورزی و منابع طبیعی ساری

ویژه گی های نیتروزا

- حاوی ۴۰ درصد نیتروژن
- معادل ۲۵۰ گرم نیتروژن خام
- آزاد سازی آهسته آمونیاک در شکمبه

دکتر نسیم باسنی (۱۳۹۴) طرح تحقیقاتی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

اهداف استفاده از نیتروزا

- دسترس بیشتر باکتری های هضم کننده فیبر به آمونیاک
- افزایش کربوهیدرات های قابل تخمیر جهت همزمان سازی منابع نیتروژن و انرژی
- کاهش مصرف منابع پروتئینی تجزیه پذیر
- تولید بیشتر پروتئین میکروبی
- کاهش هزینه ی خوراک

مقدار ۱۰۰ تا ۲۵۰ گرم نیتروزا به ازاء هر گاو در روز در جیره ها توصیه میگردد